

بهره‌گیری از نوآوری محلی در کشاورزی: تجربه هند و ظرفیت‌های ایران

ناصر زمانی میاندشتی^۱، مریم محمدی^۲

^۱استادیار بخش ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه شیراز، ^۲دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی

دانشگاه شیراز

mohammadmaryam528@yahoo.com

امروزه نوآوری‌ها در فرایند توسعه جوامع اهمیت بسزایی دارد و نقش ویژه‌ای در رشد اقتصاد پیدا کرده - است؛ بنابراین، کشورها و سازمان‌های مختلف به منظور غلبه کردن بر رقبا، از نوآوری بهره می‌گیرند. شناسایی و بکارگیری نوآوری‌های کشاورزی نیز به جهت اهمیت کشاورزی برای پیشرفت و توسعه کشورها، ضروری می‌باشد. نوآوری‌های محلی کشاورزی، شامل محصولات و یا خدماتی است که مبتنی بر نیازهای افراد یا گروه‌ها در جوامع محلی و توسط خودشان توسعه می‌یابند. این نوآوری‌ها می‌توانند به دلیل تجربیات نوآوران، و با درک عمیق در مورد آنچه که در محیط‌های محلی رخ می‌دهد، راه‌حل‌های مناسبی باشند. یکی از اهداف این مطالعه، معرفی شبکه‌های نوآوری محلی در کشور هند و فعالیت‌ها و اقداماتی است که این شبکه‌ها در زمینه شناسایی و ثبت ایده و نوآوری‌های مردم محلی انجام داده‌اند. برای تحقق این هدف، از منابع اطلاعاتی اینترنتی و مکاتبه با دست‌اندرکاران شبکه‌ها استفاده گردید. مطالعه انجام شده نشان داد که چهار شبکه نوآوری محلی در این زمینه در کشور هند فعالیت می‌کنند، که تاکنون توانسته‌اند نوآوری‌های بسیاری از مردم محلی را شناسایی، مستندسازی و ثبت و نیز در مواردی تجاری نمایند. هدف دیگر این تحقیق بررسی ظرفیت‌های ایران در شناسایی و استفاده از نوآوری‌های محلی بود که اطلاعات مربوط به آن از طریق مطالعه منابع، مصاحبه با شش نفر از کشاورزان نوآور و مشاهده نوآوری‌های محلی انجام شد. نتایج نشان داد که اقدامات پراکنده‌ای برای شناسایی نوآوری‌های محلی در کشور انجام شده، اما مصاحبه‌ها و مشاهده‌ها بیانگر وجود ظرفیت‌های قابل توجه در این زمینه است که بیانگر لزوم توجه بیشتر در این زمینه جهت استفاده مطلوب از نوآوری‌های محلی کشاورزان می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: نوآوری محلی، شبکه نوآوری محلی، نوآوری کشاورزی، نوآوری محلی کشاورزی، ظرفیت‌های ایران